

РЕШЕНИЕ

№ 15118

София, 13.12.2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на пети ноември две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛКА ПАНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ
РОСЕ И ВАСИЛЕВ

при секретар Мариана Салджиева
на прокурора

и с участието
изслуша
докладването

от съдията РОСЕ И ВАСИЛЕВ
по адм. дело № 11454/2014. □

Производство по чл. 187 от ЗСВ.

Образувано е по жалба на Галентин Пламенов Грозев, от гр.София, против решение по 3.1 по допълнителна т.3 от Протокол № 33/17.07.2014 год. на Висшия съдебен съвет, с което на основание чл.186 ал.5 от ЗСВ, ВСС не одобрява Галентин Грозев-кандидат за младши прокурор, поради становище на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията, съобразно което същият не притежава в пълнота необходимите качества да бъде назначен на длъжността „младши прокурор“ в районна прокуратура, и на мястото на Галентин Пламенов Грозев включва следващия класиран кандидат.

Жалбоподателят излага съображения, че оспорения акт е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствени правила, неточно приложение на материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона - основания за отмяната им по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Поддържа следните оплаквания:

1/ че не са спазени изискванията на чл.186 от ЗСВ, изразило в: неуведомяването му за съдържанието и мотивите на становището на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ при Висшия съдебен съвет, на базата на което са взети обжалваните решения; неуведомяването му за предложението на Комисията по предложенията и атестирането при ВСС; неуведомяването му за обжалваното решение на ВСС, за което узнал на 21.07.2014 г.

2/ Счита, че „Комисията за професионална етика и превенция на корупцията“ към ВСС /КПЕПК/ е надхвърлила правомощията си, като е разгледала и е основала становището си на анонимен сигнал вх. № 94-00-515/16.06.2014 г., изрично посочен и възпроизведен в становището, приложено на л. 89 от делото. В становището е посочено, че заключението е направено на три основания - автобиография, характеристика и обсъждане в КПЕПК. Поддържа, че в автобиографията или характеристиката му не се съдържат негативни данни, от които да се направи извод, че не притежава в пълнота нравствени или професионални качества, необходими за заемането на длъжността „младши прокурор при районните прокуратури“. Заключението е изведено единствено от анонимен сигнал, разгледан по време на обсъждане от КПЕПК, поради което счита, че с приемането на становището КПЕПК е нарушила едновременно чл. 4, ал. 1 от АПК и чл. 111, ап. 4 от АПК, и становището е нищожно. Поддържа, че същото нарушение е извършил и ВСС - взел е решението си на база становището, което е изготвено в резултат на анонимния сигнал. Твърди, че с разглеждането на анонимен сигнал

срещу него КПЕПК е допуснала нарушение и на чл. 8, ал. 2 от АПК, което сочи на явна тенденциозност и дискриминационно отношение спрямо него от страна на КПЕПК и ВСС. Позовава се на това, че през 2013 г. и 2014 г., до настоящия момент, КПЕПК е разгледала общо 8 анонимни сигнала, по цитираните преписките, като само по отношение на анонимния сигнал срещу него- Преписка - анонимен сигнал с вх. № 94-00-515/16.06.2014 г. /Протокол 25 от заседание на КПЕПК, проведено на 23.06.2014 г./- е извършена проверка, същият обсъден и отразен в становището на КПЕПК, като единодушното решение на комисията е на основание чл. 39а ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗСВ да се изиска справка от НСЛС за висящи производства срещу него. При всички останали случаи, КПЕПК третира сходните случаи еднакво и законосъобразно, следователно знае как да процедира с анонимни сигнали и го прави последователно. Поддържа, че чл. 111. ал. 4 от АПК забранява провеждането на административни производства по анонимни сигнали. Позовава се на чл. 19а. ал.2. чл. 22а. ал. 6. чл. 45. ал. 2. 173. ал. 7 и чл. 194а. ал. 6 от ЗСВ, където е изрично записано, че анонимни сигнали и становища не се разглеждат, и в тази връзка приетото писмо от НСЛС е получено при допуснато процесуално нарушение по чл. 7. ал. 3 и чл.111,ал.4 от АПК. В тази връзка счита, че нарушаването на реда за събиране на доказателства ги изважда от общата доказателствена маса. Решението за изискване на информация от НСЛС е взето на заседание на КПЕПК на 23.06.2014 г.. отразено в т. 3.2. от Протокол 25/2014 г. за проведено заседание на същата комисия, в резултат на разгледан и обсъден анонимен сигнал с вх. № 94-00-515/16.06.2014 г. От горното следва, че за заключението в становището си КПЕПК е ползвала единствено анонимен сигнал, което смята за недопустимо. С разглеждането на анонимен сигнал КПЕПК пречатства възможността му да защити законните си права и интереси.

3/ На следващо място изтъква като нарушение твърдяното от него обстоятелство, че гласуването не е проведено според изискванията на чл. 34ал.1 от ЗСВ, защото не става ясно дали по време на гласуването в залата са присъствали повече от 12 члена на ВСС. От това следва,че взетото решение е нищожно поради липсата на кворум. Позовава се на протокола и стенограмата от заседанието на ВСС на 17.07.2014 г.,където не е записано колко члена на ВСС са гласували за това решение, както и на реплика на Главния прокурор отразена на лист 27 в стенограмата на заседанието на ВСС, проведено 17.07.2014 г. Счита, че кворумът не може да се установи впоследствие по друг начин, освен чрез протокола и стенограмата или аудиозаписа от заседанието.

4/ Поддържа, че КПЕПК и ВСС не са обосновали заключенията си,че не притежава в пълнота професионални и нравствени качества с фактически и правни основания. Позоваването на чл. 186. ал. 5 от ЗСВ указва правомощието на ВСС да не го одобри, но не съобщава правното и фактическото основание, поради което не е одобрен. Съгласно чл. 186. ал. 2 от ЗСВ КПЕПК предоставя на ВСС единствено информация за притежаваните нравствени качества на кандидатите, като за целта изготвя становище. Видно и от протокол № 27/30.06.2014 г. на КПЕПК комисията е обсъдила и приела становище само за притежаваните от мен нравствени качества. Смята, че ВСС няма неограничена дискреция да проверява за всички възможни и известни нравствени и професионални качества, а е ограничен от законодателя само до качествата, посочени в ЕКПБМ. На свой ред, това налага при проверката по чл. 186. ал. 4 от ЗСВ и респективно мри вземането на решение по чл. 186. ал. 5 от ЗСВ. ВСС да посочи точно кои качества от ЕКПБМ не притежава в пълнота, както и на какви факти се основава това решение. Твърди, че в обжалваното решение няма никаква конкретика относно качествата, които не притежавам в пълнота, поради което не става ясно с кои точно професионални или нравствени качества, кореспондира съобщената информация и как тя доказва, че не ги притежавам в пълнота, което е затруднило правото му на защита. Счита, че съдът не следва да търкува какви са били основанията на ВСС за издаване на обжалваното решение, както и че не е в компетенцията на съда да допълва обжалваното решение с посочването на различни от посочените от ВСС качества. След като ВСС не е изпълнил това си правомощие в рамките на вземането на решението си, то никой друг орган или съд след това не може да санира този пропуск. В становището на КПЕПК, както и при обсъждането и вземане го на обжалваното решение от ВСС липсват фактически и правни основания. Позоваването на становището на КПЕПК също не носи информация и не посочва правните или фактическите основания за вземането на решението. От становището не става ясно как кореспондират отговорът от НСЛС и фактът на образуваното досъдебно производство с направеното заключение на КПЕПК.

5/ Поддържа, че КПЕПК не е предоставила на ВСС събраната в рамките на

• проверката по анонимния сигнал данни, с което е опорочила процеса на вземане на решение. Извежда този си извод от текста в края на изготвеното становище от КПЕПК, където е посочено, че към становището е приложена единствено характеристика от Началника на 05 РУП - СДВР. Твърди, че редица съществени процесуално-следствени действия, които са могли да бъдат извършени още преди три години, не са извършени, въпреки изричните прокурорски указания, както и че срокът за разследване по досъдебното производство е продължаван два пъти след 14.08.2014 г. - първият път до 14.10.2014 г., а вторият път - до 14.12.2014 г., като до момента не е привлечен в качеството на обвиняем. Счита, че при предоставяне на цялата информация ВСС щял да вземе друго решение. Твърди, че решението на ВСС не е основано на действителни факти. Самият факт на завеждане на досъдебно производство срещу известен извършител не означава, че лицето срещу което се води досъдебното производство, е виновно или че има качеството на обвиняем. В действителност, от наказателнопроцесуална гледна точка, досъдебното производство срещу неизвестен и срещу известен извършител са абсолютно тъждествени. Смята, че образуването на досъдебно производство срещу него няма абсолютно никакво отношение към притежаваните от него нравствени или професионални качества, както и че КПЕПК не посочва като основание за заключението си, че срещу него се води досъдебно производство. В становището липсват както изброяване на относими към заключението фактически и правни основания, така и описание на нарушени или неизпълнени правни норми. Заключението в становището е толкова общо написано, че не става ясно дори дали се касае за непълнота в професионалните или в нравствените качества или едновременно и в двата вида качества. Счита, че при положение, че КПЕПК е решила да поиска справка за висящи досъдебни производства спрямо един от кандидатите, то тя е била задължена на основание чл. 8, ал. 2 от АПК да направи това и за всички други кандидати, като обсъди и посочи получените резултати. КПЕПК не е направила това, с което го е поставила в

неравносйно и неблагоприятно положение спрямо останалите кандидати и по същество го е дискриминирала на основание лично положение. Твърди, че КПЕПК не е установила дали има и други кандидати, срещу които се водят или са се водили досъдебни производства. Поддържа, че на заседанието на 17.07.2014 г. ВСС е проверило единствено негативна информация за него, като всички останали кандидати са приети по списък, без изобщо да се проверят каквито и да било техни нравствени или професионални качества. Счита, че ВСС е трябвало да провери качествата на всички кандидати, така като е следвало да направи това и КПЕПК. Никъде в протоколите и стенограмите на ВСС и протоколите на КПЕПК няма данни ВСС да е направило тази проверка.

6/ Поддържа, че ВСС е нарушил чл. 13 от АПК, като не е огласил критерий, че не допуска одобряване на кандидати за младши прокурори в районните прокуратури, срещу които се водят неприключили досъдебни производства. С оглед на изложеното се иска отмяна на обжалваното решение като нищожно поради липса на кворум - нарушение на чл. 146, т. 4 от АПК вр. чл. 34, ал. 1 от ЗСВ и разглеждане и работа по анонимен сигнал в рамките на административната процедура по вземане на обжалваното решение - нарушение на чл. 146, т. 4 вр. чл. 111, ал. 4 от АПК. Алтернативно се иска отмяна на обжалваното решение поради съществени и неотстраними нарушения на закона, изразило се в неспазване на установената форма /липса на фактически и правни основания за издаване на акта/ - чл. 146, т. 2 вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК: противоречие с материално правни разпоредби, описани по-горе, а именно - нарушения на чл. 146, т. 4 вр. чл. 4, ал. 1 и 3, чл. 7, ал. 2, чл. 8, ал. 1 и 2, чл. 13 от АПК, както и нарушаване на правото на жалбоподателя на защита, като се укаже на ВСС да повтори административната процедура от момента, в който е опорочена, а именно - от 23.06.2014 г., когато КПЕПК при ВСС е разгледала анонимен сигнал срещу него и е започнала работа по същия-несъответствие с целта на закона - нарушение на чл. 146, т. 5 от АПК. Направено е искане за заплащане на сторените разноски по делото.

• Ответникът по жалбата - Висшият съдебен съвет чрез юрисконсулт Карагонова изразява становище за неоснователност на същата. Посочва, че съгласно чл. 162 от ЗСВ, за съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което има само българско гражданство и притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. На базата на становището на КПЕПК и на предложението на КПА, ВСС е приел решение за одобряване на кандидатите, и е проверил дали класираните кандидати отговарят на изискванията по чл. 162. Проверката е обхванала всички

представени от кандидата документи и становището на КПЕПК. Поддържа, че съгласно представените по делото доказателства КПЕПК неколккратно е поставяла на дневен ред обсъждането на нравствените качества на кандидата и след проведено всеобхватно проучване на относимите доказателства е достигнала до отрицателно становище за наличие на нравствени качества на жалбоподателя, и го е изключила от списъка на одобрените кандидати. Счита, че разглеждането на становището на КПЕПК от ВСС е станало след обсъждане всички обстоятелства от значение за случая. Мотивите за неодобряване на жалбоподателя са изказаните съображения на членовете на ВСС и всички асоциирани към преписката документи, които позволяват да бъде идентифицирана волята на органа относно упражненото публично субективно право. В случаите когато оспорения акт е издаден при наличието на подготвителни документи, изложените в тях съображения се приемат за мотиви на самия акт.

Поддържа, че обявяването на решенията на ВСС освен чрез съобщение до адресатите им, се осъществява и чрез оповестяването им чрез публикуването на интернет сайта на ВСС, видно от информацията на сайта. Сочи, че задължението на издаващия акта орган за посочване на органа и срока за обжалване на постановения акт, на което се позовава жалбоподателя като нарушение на административнопроизводствените начала и с което свързва санкцията по чл. 140, ал. 1 от АПК, не е императивно и не е свързано с последиците на чл. 140, ал. 1 от АПК, тъй като ЗСВ е специален по отношение на АПК закон и административните производства протичат по установения от него ред. Тези изисквания е съобразявал при упражняване на своите правомощия ВСС, който не е безусловно задължен да приеме решение за назначаване на спечелилия конкурса кандидат, още по-малко когато той не отговаря на изискванията на закона за назначаване. В своите преценки кадровият орган на съдебната власт е изразил ясно своето отношение за установената липса на необходимите нравствени качества. ВСС е реализирал своите дискреционни правомощия по преценка качествата на назначаваните кандидати, извършвайки верен анализ на приобщените по административната преписка и безспорни доказателства. Фактите по спора сочат, че процесните решения са издадени от компетентен орган в рамките на неговата материална компетентност при изискуемия кворум и мнозинство. Претендираните съществени нарушения на административнопроизводствени правила при постановяването на обжалваното решение на ВСС не са налице. Искане за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, като съобрази доказателствата по делото, оплакванията, становищата и заключенията на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в 7-дневния срок по чл. 187 ал. 1 от ЗСВ. Обжалваното решение по 3.1 по допълнителна т.3 е взето на заседание на ВСС проведено на 17.07.2014 год.. По делото не е представено доказателство към кой момент това решение е съобщено на адресата. Същото е оповестено чрез публикуването му на интернет сайта на ВСС на 18.07.2014 год.. Жалбата е подадена с вх. № 94-00-635/ 25.07.2014 год., т.е. същата е в срок.

Жалбата е подадена от надлежна страна при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на съдебно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество на основанията посочени в нея и след проверка на оспорените актове при условията на чл. 168 АПК, същата е неоснователна.

По делото е установено, че на обявения съгласно чл. 179 и чл. 180 от ЗСВ с решение по протокол № 5/30.01.2014 г., публикувано на интернет страницата на ВСС и в ДВ, бр. 11/07.02.2014 г., конкурс за „младши прокурори“ в районните прокуратури за 30/тридесет/ свободни длъжности. Жалбоподателят Галентин Грозев бил допуснат до участие в конкурса, като издържал успешно проведените писмен и устен изпит и след класирането на кандидатите заел шестнадесето място, видно от приложеният протокол за класиране на кандидатите в конкурса за младши прокурори в районните прокуратури/ л.78/.

На 04.06.2014 год./ л.115-л.117/ Началникът на ОЗ РУП-СДВР гр.София във връзка с писмо на ВСС изх.№ 96-04-074/2014 год./ л.130/ изготвил и изпратил до ВСС характеристика на Галентин Грозев с изх.№ 26594/04.06.2014 год., съответно вх. №96-04-074/04.06.2014 год. на ВСС. В характеристиката е отразено, че Галентин Грозев няма наложени дисциплинарни наказания, няма предложения от наблюдаващият прокурор за налагане на дисциплинарно наказание.

На 16.06.2014 год. с вх.№ 94-00-515 във ВСС е получен анонимен сигнал касаещ

кандидатът в конкурса за младши прокурори в районните прокуратури Галентин Пламенов Грозев/ л.113/. В сигнала е посочено, че спрямо Галентин Грозев има няколко сигнала до Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР за корупционно поведение във връзка с водени от същия досъдебни производства и има образувано досъдебно производство за длъжностно присвояване по жалба на ЮЛНЦ „Синдикална федерация на служителите в Министерството на вътрешните работи“, както и че спрямо Галентин Грозев има образувани дисциплинарни производства и наложени дисциплинарни наказания в 05 РУП-СДВР.

По така заведения анонимен сигнал на 17.06.2014 год. е започнала проверка от Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“/КПЕПК/, като на основание чл.39а от ЗСВ сигналът е изпратен на началника на 05 РУП-СДВР за извършване на проверка и отговор във възможно най-кратък срок, като са дадени указания за събиране на информация включително запитване до компетентната прокуратура, както и до МВР-Дирекция „Вътрешна сигурност“.

Видно от материалите на административната преписка-извлечение от протокол № 25 от заседанието на КПЕПК на ВСС, проведено на 23.06.2014 г./ л.150/, комисията е разгледала преписка с вх.№94-00-515/16.06.2014 год. образувана по анонимния сигнал срещу Галентин Грозев и взела решение на основание чл.39а ал.2, вр. ал. 1,1,2 и 3 от ЗСВ да се изиска справка от НСлС за висящи производства срещу Галентин Грозев.

На 23.06.2014 год. във ВСС е постъпил отговор вх.№ 94-00-515 от Началник на отдел „Информационно обслужване и анализ“ при Прокуратура на Република България Национална следствена служба/ л.119/, от който е видно, че в Централната информационна система на следствените служби за Галентин Пламенов Грозев има следните данни: прокурорска преписка вх.№ М-248 от 2011 год. по описа на Районна прокуратура-София, досъдебно производство-следствено дело № 330 от 2012 год. по описа на Столична следствена служба, образувано производство на 14.09.2012 год. за престъпление по чл.201, длъжностно присвояване.

На 24.06.2014 год.от Председателя на КПЕПК са изпратени писма до административните ръководители на Софийска градска прокуратура и Софийска районна прокуратура/ л.120 и л. 123/ за изпращане на справка за движението на досъдебно производство-следствено дело № 330/2012 год. по описа на СО-СГП срещу лицето Галентин Пламенов Грозев.

На 25.06.2014 год. с изх.№ 6196/12 е получена справка за движението на досъдебно производство-сл.дело № 330/2012 год. по описа на СО при СГП от Софийска градска прокуратура/ л.122/.

На 25.06.2014 год. с изх.№ М-248 е получена справка за движението на прокурорска преписка № М-248/2011 год. по описа на СРП, ДП-сл.дело № 330/2012 год. по описа на СО при СГП от Софийска районна прокуратура/ л.124/.

На 26.06.2014 год. с изх.№ 6196/2012 също е получена справка за движението на досъдебно производство-сл.дело № 330/2012 год. по описа на СО при СГП от Софийска градска прокуратура/ л.121/.

В така приложените справки е посочено, че досъдебно производство №330/2012 год. по описа на СО- СГП е образувано на 16.09.2012 год. срещу Галентин Пламенов Грозев за това, че в периода 17.06.2010 год.-31.01.2011 год. в качеството си на длъжностно лице-председател на СФС-МВР присвоил чужди пари, собственост на СФС-МВР, поверени му да ги пази и управлява-престъпление по чл. 201 ал.1 от НК. На 16.04.2014 год. за водещ разследването е определен следовател Н.Кръстев. Към 25.06.2014 год. досъдебното производство не е приключило, като срокът за разследване е продължен до 14.08.2014 год.. От приложената деловодна справка/ л.125-129/ е видно, че преписката, както и образуваното досъдебно производство е изпращано на различни инстанции като на няколко пъти е продължаван срока на разследване с 4 месеца.

На 30.06.2014 год. КПЕПК към ВСС е провела заседание, като във връзка с процесния конкурс е приела решения: по т.3.1 на основание чл.39а, ал.1,1 и чл. 186 ал.2 от ЗСВ е приела положителни становища относно притежаваните нравствени качества на класираните кандидати в конкурса за младши прокурори в районните прокуратури по приложения списък/л.153/; т.3.2 на основание чл.39а, ал.1,1 и чл.186 ал.2 от ЗСВ приема становище, че Галентин Пламенов Грозев не притежава в пълнота необходимите нравствени качества за да бъде назначен на длъжността „младши прокурор“ в районните прокуратури. От приложеното становище на КПЕПК / л.89 / е видно, че комисията е стигнала до този извод след като се е запознала с цялата налична информация за кандидата, описана в становището.

Комисията по предложенията и атестирането към ВСС е внесла предложението във ВСС за заседанието му на 17.07.2014 год.. На свое заседание на 17.07.2014 г. с

решение по т.3.1 по допълнителна т.3 от Протокол № 33/17.07.2014 год. на Висшия съдебен съвет, на основание чл.186 ал.5 от ЗСВ, ВСС след проведено явно гласуване не е одобрил Галентин Грозев-кандидат за младши прокурор, поради становище на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията, съобразно което същият не притежава в пълнота необходимите качества да бъде назначен на длъжността „младши прокурор“ в районна прокуратура, и на мястото на Галентин Пламенов Грозев на негово място включва следващия класиран кандидат. Възприети по този начин фактите по спора сочат, че процесното решение е прието от компетентен орган в рамките на неговата материална компетентност при изискуемия кворум и мнозинство. От приложеният препис на пълният стенографски протокол № 33 от заседанието на ВСС проведено на 17.07.2014 год. е видно, че от заседанието на съвета е отсъствал само един от членовете на ВСС. Протоколът от заседанието на ВСС е официален свидетелстващ документ. В хода на съдебното производство неговата доказателствена сила не е оспорена. В протокола надлежно са отразени присъствалите членове на заседанието на ВСС, проведените изказвания, гласувания и приетите въз основа на тях решения от административния орган. Ето защо следва да се цени изцяло истинността на съдържанието му. От отразеното в приложеният протокол се налага извода за наличието на съответния кворум при провеждането на заседанието, т.е. че на заседанието са присъствали повече от половината от членовете на съвета. Разпоредбата на чл.34 ал.1 от ЗСВ не задължава Висшият съдебен съвет преди приемането на което и да е свое решение да отразява броя на присъстващите членове. Ето защо становището на жалбоподателя за нищожност на обжалваното решение поради липсата на кворум се явява неоснователно.

Неоснователно е и оплакването, че обжалваното решение по т.3.1 е взето в нарушение на чл.34 ал.2 от ЗСВ поради непосочване в протоколът за заседанието броят на гласувалите членове на ВСС. От приложеният препис на пълният стенографски протокол е видно, че по т.3 от допълнителните КПА е предложила да се одобри списъка на класираните кандидати за младши прокурори, в рамките на обявените конкурсни длъжности, като на основание чл.186 ал.5 от ЗСВ не одобрява Галентин Грозев-кандидат за младши прокурор, поради становището на КПЕПК и на негово място включва следващия класиран кандидат. Председателстващият заседанието е предложил на ВСС да гласува предложението на КПА по допълнителна т.3 за неодобряване включването на Галентин Грозев. След явно гласуване предложението е прието единодушно, като решението е оформено в т.3.1- на основание чл.186 ал.5 от ЗСВ, ВСС не одобрява Галентин Грозев-кандидат за младши прокурор, поради становище на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията, съобразно което същият не притежава в пълнота необходимите качества да бъде назначен на длъжността „младши прокурор“ в районна прокуратура, и на мястото на Галентин Пламенов Грозев включва следващия класиран кандидат. В протокола е отразено, че председателстващият заседанието изрично е констатирал при гласуването, че няма гласове „въздържали“ се или „против“ предложението на комисията. С оглед на тези обстоятелства и при наличието на изискуемия се кворум се налага извода, че в случая процесното решение е взето законосъобразно, в съответствие с разпоредбата на чл.34 ал.2 от ЗСВ, с мнозинство повече от половината от присъстващите членове на ВСС. В конкретният случай ВСС е преценил, че следва да вземе съответното решение по този начин, което не е довело до опорочаване на процедурата. Изложените в обратната насока оплаквания се явяват неоснователни.

Съдът намира за неоснователни наведените оплаквания за неспазване изискванията на чл.186 от ЗСВ, изразило в неуведомяването на жалбоподателя за съдържанието и мотивите на становището на КПЕПК, за предложението на КПА и за решение на ВСС по т.3.1. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗСВ ВСС избира от своя състав постоянна Комисия по предложенията и атестирането и постоянна Комисия „Професионална етика и превенция на корупцията“, както и други постоянни комисии, които подпомагат дейността му. Правомощията на тези комисии са посочени в чл.38, 39 и 39а от ЗСВ. Съгласно чл.186 ал.2 от ЗСВ Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ предоставя на Висшия съдебен съвет информация за притежаваните нравствени качества на класираните кандидати в рамките на обявените конкурсни длъжности и изготвя становище за всеки кандидат, а съгласно чл.186 ал.3 от ЗСВ Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи предлага на Висшия съдебен съвет, въз основа на резултатите от класирането по ал. 1 и на становището по ал. 2, да одобри кандидатите за младши съдии и младши прокурори. Същите задължения на комисииите са пресъздадени и в чл.26 от действащите Правилата за провеждане на конкурси

за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. Както е посочено в чл.37 ал.1 от ЗСВ тези комисии подпомагат дейността на ВСС и предоставят информация и предложения само на Висшия съдебен съвет. В цитираните разпоредби не е предвидено задължение за комисииите да уведомяват за своите констатации и предложения участниците в конкурса. Поради това се налага извода, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя във връзка със становището на КПЕПК. Обявяването на решенията на ВСС освен чрез съобщение до адресатите им, се осъществява и чрез оповестяването им чрез публикуването на интернет сайта на ВСС, видно от информацията на сайта. Съгласно чл.27 от цитираните по-горе правила списъците на одобрените кандидати за младши прокурори се обявяват на интернет страницата на съвета. Разпоредбата на чл.186 ал.5 от ЗСВ не предвижда изрично уведомяване на кандидата за решението на ВСС и посочване на органа и срока за обжалване на постановения акт . Тъй като ЗСВ е специален по отношение на АПК в случая не е налице допуснато нарушение от ВСС на административнопроизводствените правила. Поради това и наведените оплаквания се явяват неоснователни.

Съдът приема за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че „Комисията за професионална етика и превенция на корупцията“ към ВСС /КПЕПК/ е надхвърлила правомощията си, като е разгледала и е основала становището си на анонимен сигнал, както и за явна тенденциозност и дискриминационно отношение спрямо него от страна на КПЕПК и ВСС. В случая за настоящия спор са ирелевантни обстоятелствата по какъв сигнал е работила КПЕПК, каква е била досегашната й практика, еднакъв подход ли е имала в други подобни случаи, събирана ли е информация за другите участници в конкурса, събирана ли е информация по други подобни анонимни сигнали за други лица. Неотнормими към спора и твърденията на жалбоподателя, че в редица разпоредби на ЗСВ е предвидено анонимни становища и сигнали да не се разглеждат, както и че редица съществени процесуално-следствени действия по образуването срещу него досъдебно производство са могли да бъдат извършени още преди три години, но не са извършени, въпреки изричните прокурорски указания. Във връзка с тези твърдения жалбоподателят разполага с други способи за защита. От съществено значение за настоящия спор са констатациите на КПЕПК и безспорно установения факт за наличието на висящо досъдебно производство-сл.дело № 330/2012 год. на СО-СГП образувано срещу Галентин Грозев. Само този факт е обсъждала КПЕПК и ВСС във връзка с притежаваните от жалбоподателя нравствени качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати-изискване на чл.162 т.3 от ЗСВ. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че в хипотезата на чл.39а от ЗСВ не е предвидена забрана за КПЕПК да разглежда анонимни сигнали. Освен това, видно от цитираното по-горе извлечение от Протокол № 27 от заседанието на КПЕПК към ВСС, проведено на 30.06.2014 год., с решение по т.3.1 на основание чл. 39а ал.1 т.1 и чл.186 ал.2 от ЗСВ е прието положително становище относно притежаваните нравствени качества на останалите класираните кандидати в конкурса за младши прокурори. Това означава, че КПЕПК не е проявила дискриминационно отношение към жалбоподателя. Ето защо становището на КПЕПК не е нищожно, като същото е резултат на извършената проверка от комисията и всички събрани в хода на тази проверка доказателства. Неоснователни са и поддържаните оплаквания,че КПЕПК и ВСС не са обосנוвали заключенията си за това, че Галентин Грозев не притежава в

пълнота необходимите качества, за да бъде назначен на длъжността „младши прокурор“, с фактически и правни основания. Мотивите за неодобряването на жалбоподателя са изказаните съображения на членовете на ВСС и всички приложени към преписката документи, които позволяват да бъде идентифицирана волята на органа относно упражненото публично субективно право, между които и становището на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията. В случаите когато оспорваният акт е издаден при наличието на подготвителни документи, изложените в тях съображения се приемат за мотиви на самия акт. (В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд и ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на Република България).

Развитите от жалбоподателят доводи, че ВСС е взел своето решение по т.3.1 от протокол № 33/17.07.2014 г. без да огласи публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагането на закона и постигането на целите му и с това е нарушил чл. 13 от АПК са неоснователни. Съгласно чл. 162, т. 3 ЗСВ за съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което има само българско

гражданство и притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Тези изисквания е съобразявал при упражняване на своите правомощия ВСС, който не е безусловно задължен да приеме решение за назначаване на спечелил конкурса кандидат. В своите преценки кадровият орган на съдебната власт е изразил ясно своето отношение за установената липса на необходимите нравствени качества. Обсъжданото от КПЕПК и ВСС неприключило досъдебно производство-сл.дело № 330/2012 год. на СО-СГП срещу Галентин Грозев, е формирало и обосновало процесния резултат.

В тази връзка са неоснователни и наведените оплаквания, че КПЕПК не е предоставила на ВСС събраната в рамките на проверката по анонимния сигнал данни, с което е опорочила процеса на вземане на решение. Не може да се споделят доводите на жалбоподателя, че този извод се налага от текста в края на изготвеното становище от КПЕПК, където е посочено, че към становището е приложена единствено характеристика от Началника на ОД РУП - СДВР. Това твърдение не намира подкрепа от доказателствата по административната преписка. От изказаните съображения на членовете на ВСС във връзка с обсъждането на т.3.1 от дневния ред се налага извода, че цялата събрана от КПЕПК в рамките на извършената проверка по анонимния сигнал информация е била предоставена на съвета и ценена за нуждите на конкурсната процедура.

Преценката на ВСС дали кандидатът отговаря на изискването по чл.162,т.3 от ЗСВ-да притежава необходимите професионални и нравствени качества в съответствие с Кодекса за етично поведение на българските магистрати, е негова дискреция (и при извършването ѝ, което следва да стане при обсъждане и гласуване на кандидатурата, ВСС действа в условията на оперативна самостоятелност), а не на помощната Комисия "Професионална етика и противодействие на корупцията", чието становище има спомагателен характер. Актовете на съответните комисии на ВСС са актове на помощни органи, част от процедурата по провеждане на избора и служат за основа на същия, но решаващият орган е съветът. Проверката за наличие на всички изискуеми условия е негова, а преценката дали кандидатът притежава необходимите професионални и нравствени качества органът извършва, упражнявайки правомощията си по чл. 186 ал.5 от ЗСВ, след като е събрал всички релевантни доказателства. С нито една своя разпоредба ЗСВ не ограничава ВСС да се съобразява само и единствено с оценките и предложенията на своите помощни органи.

При преценката си в настоящия случай за нравствените качества на жалбоподателя Висшият съдебен съвет е упражнил своите дискреционни правомощия, съобразявайки единствено и само обстоятелствата свързани с образуването срещу Галентин Грозев досъдебно производство и тяхното отражение върху становището за наличие на етично поведение, съответстващо на длъжността на магистрата. Допускането от страна на жалбоподателя да бъде образувано срещу него досъдебно производство за извършено престъпление от общ характер съставлява съществено нарушение на етичните правила. От това обстоятелство може да се изведе извода, че кандидата не притежава в пълнота необходимите качества, за да бъде назначен на длъжността „младши прокурор“ в районна прокуратура. В конкретния случай ВСС е спазил визираната в ЗСВ процедура по издаване на атакуваното решение и след като е обсъдил всички относими към случая обстоятелства е издал решение т.3.1. от протокол № 33/17.07.2013г. при точно прилагане на материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Въз основа на изложените съображения настоящият състав на Върховния административен съд, шесто отделение, счита, че жалбата на Галентин Грозев срещу решение по 3.1 по допълнителна т.3 от Протокол № 33/17.07.2014 год. на Висшия съдебен съвет е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора на основание чл.143 ал.3 пр.1-во АПК и чл.78,ал.8 от ГПК във вр. с чл.144 АПК искането на процесуалния представител на ВСС за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено. Същото следва да бъде определено в минималния размер от 300,00/триста/лева. Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК във връзка с чл. 187 от Закона за съдебната власт, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Галентин Пламенов Грозев, от гр.София, против решение по 3.1 по допълнителна т.3 от Протокол № 33/17.07.2014 год. на Висшия

съдебен съвет.

ОСЪЖДА Галентин Пламенов Грозев, от гр.София ж.к."Хаджи Димитър" бл.151 вх.Д
ет.8 ап.128,ЕДИНЕН ГР. НОМЕР да заплати на Висшия съдебен съвет юрисконсултско
възнаграждение в размер на 300,00/триста/лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /Милка Панчева
ЧЛЕНОВЕ: /Георги Георгиев
/Росен Василев

Р.В.

